

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrosancti Nominis Iesv Cvltvs Et Miracvla

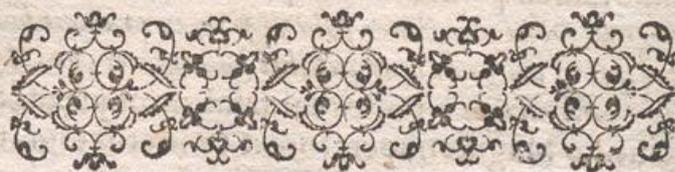
Stengel, Carl

Augustae Vindellicorum, 1613

Nomen Iesv, nomen esse suauißimum. Cap. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49813](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49813)

potuerit, incantationis vis ab eodem Iosepho adhibita
aduersus mulierem Christianam, *ubi erat NOMEN CHRIS-*
TI, & signaculum Crucis.

NOMEN IESV, NOMEN ESSE
SVAVISSIMUM.

CAPVT XIX.

Inter om-
nia Dei
nomina,
nomen
IESV
amanti
animæ
est sua-
uissimū.

Inter omnia Dei nomina, dulcissimum &
suauissimum est hoc nomen IESVS, & quod
animæ maiorem suauitatem, & spiritualementem
consolationem afferre solet. Magnam pro-
fectò consolationem affert mundis cordibus nomen
Dei, aut Creatoris, aut Patris, aut Amici, aut etiam Spon-
si, aut Dilecti, quibus nominibus sanctæ animæ appel-
lare solent Filium Dei: sed nomen IESV super omnia
hæc nomina dulcius animæ sapit, cui magis suaue est
nominare IESVM, siue ore, siue corde, quàm nominare
Patrem, aut Dominum, aut Creatorem, aut Deum, aut
cetera omnia Dei enunciare nomina. Imò verò omnia
Dei nomina sapit hoc vnicum, ac dulce nomen IESV, &
plusquam alia nomina sapit. Et quemadmodum illud
manna de cælo, vt dicitur à Salomone, habebat *omne*
delectamentum in se, & omnis saporis suauitatem: ita
etiam diuinum hoc & cæleste nomen IESV, omnem dul-
cedinem, & saporem diuinorum nominum in se habet:
saporem Dei, & Patris, & Creatoris, & Adiutoris, ac Re-
fugij, & aliorum diuinorum nominum, quæ longum
esset recensere. Hinc est, quòd S. Ioannes in Apoca-
lypsi dicit: *Vincenti dabo manna absconditum, & nomen*

Sap. 16.

Apoc. 2.

nomen

nouum scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit. Vbi primò hoc diuinum nomen IESV vocat *Manna absconditum*, propter incredibilem suauitatem, & dulcedinem, quam in se habet, & quam secretè & absconditè communicat animabus sanctis, quæ sunt humiles spiritu, & mundo corde. Deinde vocat illud *Nomen nouum*, propterea quòd est illud nomen, quod datum est Filio Dei in nouo testamento, & lege gratiæ, de cælo allatum, & ab Angelo vocatum, priusquam in vtero conciperetur, & à parentibus in Circumcisione, & prima sui sanguinis effusione, octauo die Christo impositum. *Scriptum* verò intelligit hoc diuinum nomen in cordibus animarum, non quidem litera, aut atramento: sed spiritu Dei viui, qui huius sanctissimi nominis amorem pariter & timorem infundere solet, consolationemque, & dulcedinem tantam, vt nemo eam scire possit, nisi qui accipit ab ipso spiritum, qui consolatur corda; & afficit dulcedine mirabili huius dulcissimi nominis IESV. Tanta est suauitas huius nominis IESV in ore, & in corde sanctorum, quod D. Augustinus tractans locum illum Abacuc 3. *Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo IESV meo*: dicit, non ita benè ab alio Interprete positum esse, *In Deo saluatore meo*, quamuis idem sit Latinè *Saluator*, quod Hebraicè IESVS. Et causam subdit Augustinus: *Nobis enim dulcius, & amicus est nominare IESVM, quam Saluatorem.* Ecce quanta est suauitas, quantaque dulcedo huius sanctissimi nominis, de quo etiam credendum est dixisse sanctum Dauid. *Psalite nomini eius, quoniam suauis est.* Suauis profectò est ore psallentibus, & aure audientibus, & corde gestantibus: quoniam dulcis est IESVS, de quo propterea Bernardus dicit: *IESVS mel in ore, in aure melos, in corde iubilus.* Quòd si, quemadmodum Augustinus dicit super Psalmum 15. in fine. *Nomen Dei iucundum est amanti- bus Deum, super omnes iucunditates*: potiori ratione nomen IESV, manna absconditum, & nomen Dei nouum.

quod

Nomen
IESV man-
na absco-
ditum.

Nomen
nouum.

Luc. 2.

Nomen
scriptum.

Quanta
sit suaui-
tas IESV
Nominis
Aug. lib.
18. de Ci-
uit. ca. 32.

Psal. 134.

Ser. 15. in
Cant.

quod dulcissimum est super omne nomen, iucundum erit, atque suaue amatoribus Dei super omnes iucunditates. Valer enim etiam, & est efficax ad animorum eruditionem, puritatem, & consolationem. Origenes lib. 1. contra Celsum ait: *Nomen IESV inserit miram quandam mansuetudinem, morumq; honestatem, humanitatem, bonitatem, placiditatem omnibus, qui non propter vitæ curas, humanasue alias necessitates, fucate, sed ex animo amplectuntur predicationem Dei, CHRISTIq; atq; futuri iudicij.* Et testantur, qui absque isto nomine referunt, nullum quantavis eruditione, sapientia & eloquentia referunt librum sibi placuisse; è quibus præcipuè legendus S. Augustinus lib. 7. confess. cap. 20. & 21. & lib. 3. cap. 4.

Accedit quod idem IESV nomen, ratione significationis, extra omnem verborum complexionem, naturaliter vim eam habet, vt DEVM & hominem alterius audientis menti obijciat. Sicque variè illum afficiat, pro audientis huius diuersa vel erga IESVM ipsum significatum, vel erga pronunciantem significatione. Nam qui IESVM amat, suauius eo nomine audito afficitur; in meritorum eius & beneficiorum redit memoriam; cogitat de salute vel sua, vel aliena per illum parta. Interdum etiam eum quasi præsentem & astantem intuetur, animoque religiosissimo veneratur, & obsecrat, prout de S. Iuliano memorat Tom. 3. fol. 266. oculatus testis S. Ephrem. Cùm enim notasset hic in libris, quibus ille utebatur, varias litterarum lituras, vbi cunq; scilicet Dei Domini IESV CHRISTI & Saluatoris scripta fuissent nomina: *Quodam, inquit, die dixi ad ipsum. Quis hosce libros corrumpit? Beatus vero ad me. Nihil, inquit, ate penitus abscondam. Fornicatrix mulier ad Saluatorem accedens, lacrymis pedes ipsius rigauit, & capillis capitis sui absterxit, & ego vbi cunq; Dei nomen mei scriptum comperio, lacrymis meis rigo, vt & ego ab eo remissionem peccatorum accipiam. At ille dixit, non irrigatur cor meum,*

nisi

ni si plorem coram Domino Deo meo. De S. Francisco scribit S. Bonaventura, quod cum Psalmos legendo nomen DOMINI in eis occurreret, præ suauitatis dulcedine labia sua lingere videbatur. Nomen autem IESV quum exprimeret vel audiret, iubilo quodam repletus interiorius totus videbatur exteriorius alterari, ac si mel ifluus sapor gustum, vel harmoniacus sonus, ipsius immutasset auditum. Qui verò IESVM odit aut metuit, uti Dæmon; indignatur & perterretur eo audito nomine. Nam quemadmodum imagines, sic & sonora ista rerum notæ intelligendi vim commouent. Rursum si viderit DEVS eum, qui IESVM dicit, eum laudare, laudandique animo proferre, in eo spem ponere, per eius merita quidpiam exposcere, auctoritatem ipsi & potestatem in quavis re agenda tribuere, votis annuit libenter, etiam si velut lætantis, dolentis, aut admirantis interiectio tantum efferretur. Dæmon verò è contrario dolet, mæret, horret. Nam quod ait libro 1. Arnobius *Magorum frangi actiones, Dæmonum infirmari conatus; non istius horrore nominis*, intelligendum de solo horrore illo, quem fingebant Gentiles. Cum enim viderent isti clarissimè, huic nomini neque Magos neque Dæmones resistere; illud miseri aiebant; posse quidem istos, si vellent, resistere, sed ira eos hoc nomen odisse & contemnere, ut audire id nolint, quemadmodum si Dominus aliquis præpotens nomine mancipij alicuius, quod inuisum haberet, audito, excandesceret, stomacharetur, id auerfaretur, seque ferre non posse, verbis factisque monstraret. Ideoq; dixit idem Arnobius; *non horrore, ut dicitis, o Gentiles, nominis, sed maioris licentia potestatis*; id est, *facit hoc IESV nomen, non illo, quem mentimini horrore, vel non solo, ut dicitis horrore: sed vi ac potestate illa, quæ huic nomini data diuinitus, cui, ut maximè velint, maximeque conentur, obsistere haud quaquam possunt Magi, Dæmones, creaturæ vllæ.* Rectè in Psalm. 21. exposit. 1. Sanctus Augustinus: *Ne domum alicuius inua-*

dat

dat aliquis potens, ponit ibi titulos potentis, Et cum lectus titulus fuerit, conterritus quis potentia nominis, abstineat se ab inuasione.

Oratio Ecclesiæ.

SANCTI NOMINIS tui Domine timorem pariter ac amorem fac nos habere perpetuum, quia nunquam tua gubernatione destituis, quos in soliditate tuæ dilectionis instituis Per Dñm, &c.

NOMEN IESV SVPER OM-
NE NOMEN.

CAPVT XX.

Quomo-
do nomē
IESV, sit
super om-
ne nomē.

Prou. 30.

lib de diu.
nom. cap.
1. & lib.
de myst.
Theol. c. 5.

Hoc nomen IESVS tam diuinum est, tam admirabile, & excelsum, quod est supra omnem cogitationem, & cognitionem intellectus; siue humani, siue angelici. Quam rationem videtur insinuasse Gregorius Nyssenus hom. 7. in Ecclesiast. Itaque propterea dicitur *super omne nomen*, quia nulla conceptio mentis est, qua possit animo concipi, nullum nomen, quo possit nominari & explicari hoc nomen Dei tam ineffabile, atque incomprehensibile. Propterea inquit Salomon in Prouerbijs. *Quod nomen est Filij eius, si nosti?* ut insinuet illud esse tantæ diuinitatis, & maiestatis nomen, ut neque mente cognosci, neque verbis possit explicari. Quemadmodum enim ipse IESVS filius Dei, in se ipso tam admirabilis est atque ineffabilis, ut (quemadmodum D. Dionysius docet) *neque sermo ipsius sit, neque nomen, neque scientia*, quia nulla cogitatione comprehendi potest, nullis ver-

bis